

Pismo to wychodzi codziennie
oprócz świąt uroczystych,
w drukarni
ST. CIESZKOWSKIEGO.

PRENUMERATA
Kwartalna.....złp. 42
Miesięczna..... „ 8

Jutro Michała Arch.

Gazeta Krakowska

OBSERWACJE METEOROLOGICZNE

Barometr zredukowany na 0° Reaumiura.

Dzien godzina	Barometr na 00 w.	Therm:	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf.	UWAGI.
7 27	5, 984	+ 8,2	+ 6,0	Pn. wschodni słaby	Pogoda z chmurami	
12	5, 887	14,0	7,6	„ średni	„ „	
27	5, 767	16,3	8,0	„ „	„ „	
9	5, 944	+ 10,6	+ 5,3	„ „	„ „	

Cześć Urzędowa.

SĘDZIA TRYBUNAŁU I INSTANCYI

*Wolnego Niepodległego i Ściśle Neutralnego
Miasta Krakowa i Jego Okręgu.*

Jako wyznaczony kommissarz upadłego handlu P. Macieja Stumpera w Krakowie stosownie do przepisu art: 40 K. H. X. III, po złożeniu przez kuratora Bilansu, wzywa wszystkich wierzycieli tego handlu, tak miejscowych jak i zagranicznych, aby w dniu dwunastym października r. b. o godzinie 9 z rana w domu władz Sądowych przy ulicy Grodzkiej pod L. 106 osobiście lub przez pełnomocników przed wyznaczonym kommissarzem stawili się, końcem dopełnienia przepisu art: 44 K. 44 K. H. X. III to jest ułożenia potrójney listy potrzebney liczby syndyków tymczasowych.— Kraków d. 24 września 1833 r.

Wiktor Kopf Sędzia Tryb:

Zgodność niniejszej kopii poświadcza
Sekr: Trybunału Librowski.

(1r.)

W dniu 30 września 1833 r. o godzinie 9 ranney w Krakowie w kamienicy pod L. 481 przy ulicy S. Jana odbędzie się publiczna li-

cytacja wydzierżawienia przychodów z teyże kamienicy na lat dwa, po sobie idących poczynając od d. 1 października 1833 r. do tegoż samego dnia i miesiąca r. 1835. Warunki przed rozpoczęciem licytacji odezytane zostaną;— chęć licytowania mających zapatrzonych w Vadium złp. 150 na oznaczony czas i miejsce zaprasza się.

Kraków 26 września 1833 r.

Ig. Kopyciński Kom: Sąd.

Dnia 2 października r. 1833 o godzinie 10 zrana w Sukiennicach M. Krakowa sprzedane będą przez publiczną licytacyą zchjęte w drodze exekucyi rządowej ruchomości następujące: odzież męzka, kobieca, naczynia miedziane, mosiężne, stolarszczyzna i różne sprzęty domowe, a to za gotowe srebrne pieniądze.— Kraków d. 24 września 1833 r.

Woyciech Dziarkowski K. S.

Cześć Nieurzędowa.

Prenumerata na GAZETĘ GODZIENNĄ KRAKOWSKĄ kończy się z dniem ostatnim bieżą-

cego miesiąca Września w Poniedziałek. Osoby życzące nadal prenumerować, raczą się wcześniej zgłosić. — Prenumerata kwartalna kosztuje Złp: Dwanaście, miesięczna Złp: Pięć.

WIADOMOŚCI Z DAWNIEJSZYCH POCET.

A U S T R Y A.

Od granic Czeskich 10 Września.

N. Cesarz Franciszek dowiedział się przez gońców, jeszcze dosyć wczesnie, o spóźnionem przybyciu N. Cesarza Mikołaja, aby względem poprzędniczo tak przyspieszonego odjazdu mógł przedsięwziąć środki. Pułk nianów księcia Koburg stojący w Saaz, otrzymał rozkaz spiesznego pochodu do Münchengrätz. Wiele Ces. rosyjskich ekwipażów, przeszło przez Saxonii i Czechy, wprost jadąc z Petersburga, również w kierunku ku Münchengrätz. Z tego jako też z wielu innych doniesień, dowiadujemy się, że N. Cesarz Mikołaj zaraz po ukończonym kongressie, popowróci lądem do Petersburga; spodziewają się tam powrotu N. Cesarza za sześć tygodni.

A N G L I A

Londyn 6 Września.

Hiszpański poseł, kawaler Vial, hr Fuenchal i były poseł bawarski przy tutejszym dworze baron Cetto, odwiedzili we wtorek lorda Palmerstona w urzędzie zagranicznym.

Ostatnia gazeta londyńska donosi o uwięzieniu jednego z synów, znanego przez swe styczności z marszałkiem Beresford pani de Juramentia. Ten młodzieniec był od Don Miguela do twynych zleceń używany, szczególnie ntrzymywał raporta między Portugalią a miguelistami ajentami w Anglii i Francyi. Akt oskarżenia będzie zrobiony, a on pod śledztwo oddany. Podziela on zasady zupełnie swej matki i marszałka Beresford.

Courrier z dnia 4 i 5 b. m. umieścił kilka korespondencyi względem spraw wina w Oporto na zbiecie listu barona Haber ajenta Don Miguela w dzienniku *Morning-Post* umieszczonemu. Ta korespondencya wprawia w podeyrzenie warunki i zamiary wymienionego barona.

Sun udziela co następuje: „Nasz paryski korespondent donosi że tameczni ultraliberaliści usilują rządowi swemu zaszkodzić

w publicznej opinii, wskazaniem szczególnych przywilejów, jakich angielscy kupcy w Portugalii używają. Ponieważ to sprawiło wrazenie, wysłano więc ministra handlu P. Thiers do Anglii, celem wyjednania niejakich koncessyi dla francuskich kupców. Tutejsze ministerium utrzymuje wprawdzie, że P. Thiers tylko dla rozrywki jedzie; my zaś wcale juaczey jesteśmy przekonani; P. Thiers naysposobniejszy minister króla Ludwika Filipa, otrzymał od niego tajemne i ważne polecenia, obejmujące handlową politykę Europy. P. Thiers będzie niezawodnie prócz tych ważnych przedmiotów z naszymi ministrami, roztrząsał wielkie pytanie traktatu handlowego.“

W *Times* czytamy: „Karliści francuscy mówią o przedsięwzięciu mającym się planie oszdzienia Don Carlosa na tronie Hiszpańskim i wykluczenia następczyni tronu, księżniczki Asturyi, której naród właśnie złożył przysięgę. Wbrew rozkazom króla bawi Don Carlos w Portugalii. Karliści francuscy sądszą że gdyby im się udało Don Carlosa osadzić na tronie hiszpańskim, mogliby Henryka V. proklamować we Francyi, i dla tego obrali Portugalię za pierwszą widownię działań swoich. Tymczasem wojsko Don Miguela nikogo nie nabawia trwogą. Siły zbrojne księcia Villafior, wojskiem z Oporto i pohorem powiększone, są najlepszym ożywione duchem. Lizbończycy nie dadzą się przewyższyć od miastkańców w Oporto. Następujące jest zdanie pewnego doświadczonego jenerala względem Lizbony: „Mieszkałem ja w r: 1823 w téj stolicy, i uważałem z największą bacnością różne części i okolice tegoż miasta. Nie sądzę Bourmonta za tak śmiałego, ażeby nacierał na to miasto; jeżeli jednak to uczyni zupełną poniesie klęskę. (Już uczynił.)

Gazeta *Times* udziela okólnik do oficerów lądowej siły zbrojnej, na połowie żołdu zostających, dnia 21 z. m. wydany, z tą uwagą, że takowa odezwa niema na celu kompletowania czynnego wojska, lecz tylko zaprowadzenia nowych oszczędności ze strony rządu —

Hords Guas d. 21 sierpnia.

„Mości Panie! mam polecenie od jenerala naczelnego wodza, abym go wozwał, iżbyś się dla zawindomienia lorda Hill oświadczył, czyli zechcesz wstąpić do czynnej

służby sa otrzymaniem całego żołdu. Na przypadku, gdybyś WPan tey propozycji nieprsyjął, wzywam go, abyś stosowną i odpowiadającą służącym WPana prawom z służby wypływającym, gdyż niemogę WPanu pozwolić dłużej pozostawania na połowie żołdn. Dla tego potrzeba będsie, abyś WPan nadesłał oświadczenie zwęy chęci, wstąpienia do czynney służby, lub też świadectwo woyskowego lekarza, o terażniejszy stanie swego zdrowia.

(podpi:) *Fitzroy Somerset.*

(G. P. S.)

FRANCYA

Paryż 8 Września.

Posel angielski lord Granville przybył tu d. 6 t. m. dla zatrudnienia się wspólnie z Panem Thomson i ministrami handlu i spraw zagranicznych, ostatecznym układem handlowym, który jeszcze w tym roku pomiędzy Anglią i Francją sawartym i wymienionym być ma.

Dnia 5 t. m. trwały ciągle w Caen sposobienia na przyjęcie króla, dokąd miał przybyć z Cherbourga. Półkownik gwardyi narodowej wydał proklamacyę a wójt rozkaz dzienny.

Następca tronu wyjechał spiesznie przeciw króla do Caen, w skutek otrzymanych ważnych depeszy od dworów zagranicznych.

W odpowiedzi króla na wóyta mera w Cherbourgu czytamy następujące wyrazy: „Częstokroć już mówiłem, iż obawa widzenia Francji w stanie anarchii, spowodowała mnie jedynie według życzenia narodu do przyjęcia korony francuskiej. Nie chciwość władzy, nie próżna sława, skłoniły mnie do tego. Podzielałem widoki, że wszystkich stron mnie udzielone, że tylko przez przyjęcie ofiarowanego mi berla, będzie mogło utrzymanie publicznego porządku być zabezpieczone. — W tym zamiarze wstąpiłem na tron, aby tem został, czem zawsze powinien był pozostać: „obroną i puklerzem publicznych swobód.“ — Ciągle pozostała wierną gwardya narodowa temuż godlu, które ja na jey chorągwiach sapisać kazałem, będąc przekonany, że mu wiernym pozostaną; gwardya narodowa uczyniła mi istotne usługi w wykonaniu owega pięknego przedsięwzięcia. Zbieramy teraz owoce.

Swobodna Francya zakwita, publiczny iey kredyt snowu się podniósł, handel nowego nabrał życia, w cieniu pokoju może kray rozwijać wszystkie swe sasoby; a mnie pozostaje tylko przestrzegać, żeby to podwyższające się szczęście niczem przerwane niebyło. To jest sarazem mym obowiązkiem i mojem naywiękssém życzeniem, ituszę sobie, że za pomocą wszystkich dobrych Francuzów, owego celu dopnę.

Rozmaitości.

ERZERUM.

(*Ciąg dalszy.*)

»W ostatniej woynie między Roszą a W. Portą rozstrzygnęło wzięcie tego miejsca, (dnia 9 Lipca 1829) kampaniją w Azyi. Utrwalone odtąd stanowisko potęgi rossyjskiej na szczytnach Kaukazu i Araratu, ucsyniło nietylko kościół ormijański zupełnie zawisłym od opieki Rossyi, ale otworzyło zarazem całe krajiny nad Eufratem aż ku Syrii leżące orężowi rossyjskiemu, tak, iż teraz w rasie woyny, Persya od Porty zupełnie przedzieloną, i każde z tych państw z tyłu i z boku łatwo zaczepionem być może. Ponieważ Rossya zaczęła prócz tego panować odtąd nad zbiegami traktów handlowych, prowadzących w samo serce Azyi, więc i z tey przyczyny należy kampanija, która tak wielkie skutki za sobą pociągnęła, bezsprzecznie do wypraw naypaniętniejszych.

»Kiedy w dniu 26 Kwietnia 1828 Rossya wypowiedziała wojnę W. Portie, w tenczas zwycięzca Persów, Xiazę Paskiewicz Erywański znajdował się s oddzielnym korpusem kaukazkim nad brzegami Arazesu. Od zawarcia pokoju z Persją w *Tumanczai* (w Lutym 1828) saymował on chanaty Erywan i Nakczyczewan, które przez Persją Rossyi odstąpione zostały, i które pod imieniem rossyjskiej Armenii stanowią trwałą podstawę do stanowczych wypraw przeciw Azyi mniejszey. Podczas więc, kiedy w Europie woysko rossyjskie przeszedłszy Dunay, posuwało się aż w głąb Bulgaryi i (11 Października 1828) punkt nadbrzeżny Warnę, zdobyło; krążyła flotta rossyjska pod admirałem Greigh na morzu Czarnem, a zagrażając zarówno europejskim jak azyatyckim brzegom morza tego, wspierała działania woyska lądowego i zdobyła w Abassyi twierdzę Ana-

pa (w Lipcu 1828.) Równocześnie otworzył Xiążę Feldmarszałek, ówczasowy generał hr. Paskiewicz, kampaniją w Armenii. Zraz w dniu 15 Lipca 1828 zajął szturmem twierdzę pograniczną Karz, potem warownię Alkalakaki, która do owego czasu była punktem oparcia się dla band rozbójniczych na pograniczu prowincyi Imirete; wyparł potem Turków, któremi dowodził basza Mustafa i Mehmed Kios, z oszańcowania ich przy fortecy Akhalzike (*) (21 Sierpnia,) wziął miejsce to szturmem (dnia 24 tegoż miesiąca,) zajął cytadellę przez kapitulacyą i zdobył twierdzę Azkur. Następnie wkroczył do baszostwa Erzerum, a zająwszy warowne miasto Bajazid (8 września,) miasto Diadin i warownię Taprokale, opanował gościniec karawanowy idący między górami Taurus a stolicą Erzerum.

W tymże samym czasie zajął generał Si-piagin, dowodzący korpusem rezerwowym (dnia 27 lipca) przez kapitulacyą fortecę Poti, ważną dla położenia swego na wyspie przy uściu rzeki Phasis. Przez to zdobycie, stały się od Rossyi zawisłe handel i żegluga do Trebizondy, do Batume i do innych nadbrzeżnych krajów morza Czarnego. Ormiańska część ludności niesprzyjała Sułtanowi z powodu prześladowań jakich jey współwznowcy w Stambule doznali. Janczarowie widzieli w nim jedynie reformatora niszczącego ich przywileje. Wszelako wielkie przeszkody znalazło wojsko rosyjskie w najwyższym stopniu i braku zapasów na miejscu. Nakoniec położyła zima (w końcu Października) janczarszemu zwyciężkiemu potępowi.

Na wiosnę r. 1829 rozpoczęli Turcy kroki nieprzyjacielskie, przez uderzenie w marcu na twierdzę Akalzikę, ale Hr. Paskiewicz Erywański przeszedł przez rzekę Kur, zajął stanowisko w tyle nieprzyjaciela i zmusił go tym sposobem do odwrotu. Seraskier Erzerumu uszykował tymczasem 30,000 wojska u stóp gór Sangalu, i jak się zdawało miał w myśli posunąć się naprzód ku Kars w związku z podkomendnym sobie Hagki baszą, który 20,000 wojska dowodził. Ale ohadwa omylili się w rachubie. Hr. Paskie-

wicz bowiem grożąc lewem swem skrzydłem oszańcowanemu obozowi Hagki baszy, przebył w dniu 25 czerwca prawem skrzydłem przykre te góry. Tym 40 wiorstowym pochodem nskutecznym jedną nocą, obszedł d. 30 obóz turecki, a d. 1 lipca odciągnął seraskiera, który wyruszył przeciwko niemu, tak od obozu jego, jak od Hagki baszy, zbil go, rozproszył zupełnie armią jego i zabrał obóz z artylleryą. Korzystając z tego zwycięstwa udało się wojsko rosyjskie bez przeszkody przez zająwszy mu tył zdobyło szturmem jego oszańcowania. Cały obóz z działami i znacznemi zapasami, 1200 niewolnika i sam waleczny Hagki, wpadli w ręce zwycięzców.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Doniesienie.

Na trakcie pomiędzy tutejszem miastem a Gliwicą istniejąca stacya pocztowa we wsi *Dziechłowicach* podług nowego urządzenia poczty tutejszey, przeniesiona zostaje do *Bierunia-Zabrzegu* (na przyszłość *Nowym-Bieruniem* zwać się mającego). Stacya ta nowo urządzona wraz z ekspedycyą pocztową, początkową i wozową bieg swój z d. 1 października b. r. rozpocznie. Co zaś do odległości stacyi na tym handlowym trakcie, w kierunku przez *Porębę, Chelmek, Nowy-Bierun i Nikolajewice*, te następnie liczone mi będą

Z Krakowa do Nowego-Bierunia mil 8.
Z Nowego-Bierunia do Nikolajewic — 3.
Z Nikolajewic do Gliwicy — — — 3.

w ogóle mil 14.

Z przyczyny tey zmiany traktu, co do przybycia i odchodzenia tutejszey poczty, na przyszłość ta jedynie zażydzie różnica, iż przybywająca obecnie poczta wozowa we czwartek o godzinie 5 w wieczór, teraz w piątek dopiero o godzinie 3 z rana przychodzić będzie.

Kursująca dwa razy w tydzień poczta wózkowa z *Tarnowskiej Góry*, do *Nowego-Bierunia* na *Mysłowice, Królewską Hute* i *Bytun* jak równie pomiędzy *Nowym-Bieruniem* urządzona poczta wozowa, łącząc się z podobną pocztą *Wrocławską*, przebiegającą przez *Raciborz, Leobszyc, Nowemiasto i Nieszę*, ciągną pomiędzy temi miejscami, a pocztą *Krakowską* utrzymywać będą styczność.

Podając powyższe zmiany do publiczney wiadomości dodać pozostaje, iż z początkiem następującego 1834 roku, na tymże z Krakowa do Gliwic trakcie, zaprowadzone będą nowe na ryсорach, całkiem pokryte i wygodnie 6 osób w sobie mieścić mogące, pocztowe wozy, (*Diligences*).

Królewsko-Pruski urząd pocztowy,
W Krakowie d. 22 września 1833 roku.

(*) *Akalzide, nad Kurem liczy 1400 mieszkańców i ma sławną akademią z księgozbiorem na wchodzie nader cenionym. 300ma najrzadszymi i nuykosztowniejszymi rękopismami wzbogacone zostały biblioteki petersburskie.*